

GRONINGER

ALGEMEEN

VOOR

STAD GRONINGEN

COURANT.

DAGBLAD

DE

EN OMMELANDEN.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag, den 31 Maart des jaars 1837, des voormiddags te 11 uren, zal, onder nadere approbatie, door den Gouverneur der provincie Groningen, of, bij deszelfs absentie, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in zijne plaats van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in de provincie Groningen, aan het lokaal van het Gouvernement te Groningen, worden aanbesteed:

Het maken en inhangen van een paar nieuwe Ebeduren, voorzien met Toldeuren in dezelve, in de Zeeluis, genaamd de Statenzijl, met de leverantie der daartoe benodigde Materialen.

Deze aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en ophod.

Het bestek, op hetwelk de bovengemelde aanbesteding zal plaats hebben, zal, boven en behalve aan het lokaal van het ministerie van Binnenlandsche Zaken, en aan dat van het Gouvernement der provincie Groningen, te Groningen, ter lezing liggen te 's Gravenhage in de voornaamste logementen, en voorts op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de bestekken van waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende vier dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatiën te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat, A. C. KROS, te Groningen, en den Ingenieur J. A. VAN ESSEN, te Delfzijl.

De Minister van Binnenlandsche Zaken:
DE KOCK.

NATIONALE MILITIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen ter kennis van de Lotelingen voor de Nationale Militie van de Ligting van het jaar 1837, dat de Militieraad deszelfs tweede Zitting zal houden in de gewone Vergaderzaal, in het Raadhuis alhier, op Zaterdag, den 18 Maart, des voormiddags te half tien, en op Woensdag, den 29 Maart aanstaande, des voormiddags te 10 uren; — dat zij, die reklameren op Broederdienst, te Kleine Maat, of om andere redenen, op Zaterdag, den 18, en de zoodanigen die Ligchaamsgebreken hebben, op Woensdag, den 29 Maart, voor denzelfden moeten verschijnen, terwijl hij, die geene redenen van Vrijstelling heeft, niet voor den Militieraad behoeft te verschijnen; en eindelijk, dat zij zich niet op het ontvangen van een Oproepings-Biljet moeten verlaten.

GRONINGEN den 9 Februarij 1837.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

ITALIE.

NAPELS den 24 Februarij.

De Romeinsche regering heeft, ten spijt der gisting, welke gezegd wordt in Rome, uit hoofde der steeds onder het volk toenemende armoede, te heerschen, de gemeenschap met Opper-Italië door eene 18daagsche quarantaine afgesneden, en dat wel uit hoofde der in Duitschland heerschende griep! Ook wij worden, om dezelfde reden, andermaal met quarantainen voor de uit het Noorden komende schepen bedreigd, vermits het gezondheids-bestuur daarbij zijne rekening vindt.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT den 7 Maart.

Volgens brieven uit Weenen, van den 1 dezer, was de koerierwissel tusschen die hoofdstad en Parijs ongemeen levendig, en men hield het er voor, dat de laatst ontdekte zamenzweringen tegen het leven van den Koning der Franschen het Fransch Kabinet genoopt hadden, zijne gezanten aan vreemde Hoven, en door hen die Hoven zelven, inlichtingen wegens den waren toestand des Lands te geven.

— Er zijn berigten uit Konstantinopel tot den 8 Februarij. De Sultan had weder nieuwe bevelen gegeven, die tot bewijs strekken, hoe zeer er hem sedert eenigen tijd aan gelegen ligt de regtgeloovige Turken genoeg te geven. Onder anderen had hij zijn portret van het gebouw der admiraliteit en uit de zaal van den Divan laten wegnemen en aan stukken slaan, en het dragen van tulbanden op nieuw ingevoerd.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 7 Maart.

Men weet, dat er sedert lang in Kanada oneenigheid en misnoegen over de maatregelen der regering bestond, hetwelk in deze aan de Vereenigde Staten grenzende kolonie zeer ernstige gevolgen kon hebben. Gisteren heeft nu lord John Russell, van wege de regering, in een algemeen comité der Gemeenten, eene reeks van resolutiën betrekkelijk die bezitting voorgedragen, waaromtrent de discussiën begonnen zijn.

De blokkade der havens van Nieuw-Grenada is het gevolg van den twist, dien de Britsche vice-consul te Panama, met aanzienlijke inwoners dier stad, gehad heeft. Volgens het officieel berigt, in der tijd bij de regering der republiek uit Panama ingekomen, had de vice-consul, de heer Russell, den 20 Januarij 1836, zekeren kolonel Paredes, terwijl hij met zijne vrouw over straat ging, aangevallen, en met een dolk of korten degen in de borst gewond. Op het geschreeuw van senora Paredes waren verscheidene lieden toegesloten, van welke een den heer Russell ontwapende, terwijl een ander hem met een stok op het hoofd sloeg. Deze laatste, zekere heer Diez, werd gevangen gezet, maar ook de heer Russell bekwam arrest in zijn huis. Veel diplomatiek geschrijf volgde nu van weerszijden; maar onze regering mocht geheel andere berigten, dan die van Nieuw-Grenada, ontvangen hebben; want zij heeft vier punten: Russels onverwijd ontslag, afzetting der overheden, volkomene herstelling van het consulaat, en eene vergoedingssom van duizend ponden sterling gevorderd. De regering van Nieuw-Grenada heeft de twee eerste punten, als ook het vierde geweigerd; en deze weigering heeft den tegenwoordigen toestand te weeg gebracht. Behalve Karthagena is ook Laguayra geblokkeerd.

Van den 8sten. Gisteren avond heeft de heer Stewart in het Huis der Gemeenten het geschil van ons bewind met dat der Nederlanden, betreffende de inkomende regten op het eiland Java, weder ter spraak gebracht, en van den minister Palmerston inlichting gevraagd nopens de deswege aangeknoopte onderhandelingen. De minister heeft hoofdzakelijk geantwoord, dat deze onderhandelingen nog voortduren; — dat hij hoopte, dat de Nederlandsche Regering de juistheid der Britsche uitlegging van het traktaat van 1824 zou erkennen, — en dat hij, ofschoon thans handelende over de uitlegging van dat traktaat voor het vervolg, en den vroeger gedane eisch van terugbetaling van hetgene [volgens hem] door de Nederlandsche Regering te veel gegeven was, op den achtergrond gesteld hebbende, dezen eisch niet uit het oog verloor.

— Sir Charles Vaughan, die tijdelijk onzen gezant lord Ponsonby, in Konstantinopel, zal vervangen, is bereids naar de plaats zijner bestemming vertrokken.

— De stoomboot Messenger heeft 10,000 wapenrustingen aan boord genomen, ten einde dezelve naar Passagos te voeren.

Van den 9den. De ministeriële voordragten, ten opzichte van Canada, zijn gisteren in de Kamer der Gemeenten met eene meerderheid van 128 stemmen doorgegaan.

— Te Londen heeft men de opmerking gemaakt, dat de gekken voor de griep niet vatbaar zijn; althans terwijl bijna de geheele bevolking door de ziekte was aangetast, is het gekkenhuis, behalve de oppassers, geheel bevrijd gebleven.

— Te Limerick is zoo groot gebrek aan brandstof, dat de talrijke armen dier stad de doodkisten van de kerkhoven hebben opgegraven, om dezelve tot brandhout te bezigen.

FRANKRIJK.

PARIJS den 8 Maart.

Het ontwerp, tot splitsing der processen in zaken waarin burgers en militairen gewikkeld zijn, is, na zoo langdurige als opmerkelijke discussiën, gisteren door

de Kamer der Gedeputeerden verworpen met 211 tegen 209 stemmen. De ministers schenen stellig gerekend te hebben, dat de stemming ten voordeele van hunne wet zou uitgevallen zijn, en hadden reden zulks te gelooven, toen bij het stemmen over de artikels van het ontwerp bleek, dat de meerderheid aan hunne zijde was. Zij waren dus niet weinig teleurgesteld, toen zij den uitslag der stemming over de geheele wet vernamen. Men verhaalt, dat bij de stemming over de artikels, die in het openbaar bij zitten en opstaan geschiedde, een dertigtal leden, welke publieke posten bekleeden, voor de ministers, maar bij de stemming over de wet, die in het geheim met witte en zwarte boonen plaats had, tegen de wet gestemd hebben. De indruk, dien de aankondiging van het verwerpen dezer wet te weeg bracht, moet onbeschrijfelijk geweest zijn. Er was eene beweging ontstaan, gelijk men ze slechts in de woeligste vergaderingen der Nationale Conventie gezien had. De leden der oppositie wierpen hunne hoeden in de lucht, onder het gejuich van: *Leve de Grondwet! Leve de Koning!* Hier drukte men elkander de hand, daar omhelsde men elkander; terwijl aan de andere zijde der zaal de diepste stilte en neerslagtigheid heerschten.

Het verwerpen dezer wet maakt heden het onderwerp van alle gesprekken uit. De ministers hebben in een hunner bladen doen verklaren, dat zij ten gevolge van deze gebeurtenis zich niet uit het bestuur zullen verwijderen, en daarbij wordt gevoegd, dat zij de krijgstuclit bij het leger wilden versterken en voortaan het hernieuwen van ergerlijke vonnissen beletten; doch dat, daar de Kamer hunne maatregelen verworpen had, zij hierdoor van de verantwoordelijkheid waren ontslagen.

Niettegenstaande deze verklaring, wordt door velen eene verandering in het Kabinet als zeer waarschijnlijk beschouwd.

— Het *Journal de Paris* wil weten, dat het onderhond van den maire van Vanyres met den minister van binnenlandsche zaken, gedurende de zitting van eergisteren, het ontdekken eener nieuwe helsche machine en een komplot tegen het leven des Konings betrof.

— Eene gebeurtenis, dezer dagen in het departement Avesnes voorgevallen, doet aan de geschiedenis van den hond van Montargis herinneren. Voor eenige dagen komen twee reizigers in eene herberg bij Vervins. Op hun gezigt, vliegt een hond van een koopman, die zich in dezelfde herberg bevindt, de reizigers zoodanig aan, dat men hem niet dan met veel moeite konde terug houden. De vreemdelingen beklagen zich hierover, en de eigenaar begrijpt niet, hoe zijn hond, welke anders zoo zacht van aard is, zich thans zoo kwaadaardig toont. De beide vreemdelingen verwijderen zich. De hond wordt wederom bedaard; en vele menschen gaan de herberg in en uit, zonder dat de hond zich aan hen stoort. De beide reizigers komen terug; nieuwe kwaadaardigheid en aanval van den hond. Men bevrijdt hen andermaal en geeft hun eene kamer. Deze kwaadaardigheid van den hond deed echter vermoeden tegen de beide reizigers opvatten. Men bespiedde hen, en men hoorde den een tegen den anderen zeggen: *« Welnu! die duivelse hond herkent ons nog van voor acht jaren. »* — Inderdaad, de hond had acht jaren te voren behoord aan een broeder van den eigenaar, die toenmaals vermoord was geworden, zonder dat men de daders had kunnen ontdekken. De afgeluisterde woorden bevestigden het vermoeden, en gaven aanleiding, dat de beide reizigers gearresteerd, en in het gevangenhuis van Vervins gevoerd werden. (*Gazette des Tribunaux.*)

— Uit Bayonne worden, d.d. 4 Maart, de volgende tijdingen medegedeeld: Het weder, dat, vooral sinds twee dagen, bijzonder streng is, belet alle krijgsverrigting; het gebergte is overladen met sneeuw.

Brieven uit het Carlistische hoofdkwartier te Andoain, van den 2 dezer, zeggen, dat de Infant Don Sebastian daags te voren met verscheidene bataljons uit Lecumberry naar Villanueva in de Borunda op marsch is gegaan.

De Christino's maken geene de minste beweging; het is stellig, dat de oneenigheid onzer legerhoofden der Koningin het beruchte groote plan van aanval heeft doen mislukken. Het geschikte oogenblik is verstreken — *Erans* kan zonder hoogen vloed niets uitrichten; zijne gesteldheid is des te onaangename, naardien de leveranciers te St. Sebastian weigeren nieuwe benodigdheden te leveren, alvorens eenig geld op hand te hebben bekomen.

De naar Kastilië bestemde Carlistische expeditie gaat weldra op weg; zij zal, zegt men, 30,000 man sterk zijn.

Van den 10den. De heer Pasquier heeft aan alle, thans te Parijs niet aanwezige Pairs geschreven, dat zij den 15 Maart in de hoofdstad moeten zijn, vermits het proces van Meunier omtrent dien tijd eenen aanvang zal nemen.

— De *Messenger des Chambres* wil weten, dat de Koning van Engeland de hertogen van Orleans en Nemours uitgenoodigd heeft, eenigen tijd te Windsor door te brengen. Het aanbod zoude op de Tuilleries met genoeg aangenomen zijn, en men zoude alleen nog maar overwegen, of deze Prinsen alleen of gevolgd door hunnen jongeren broeder zich derwaarts zouden begeven.

Een partikuliere brief verzekert daarentegen, dat geene uitnoodiging van den Koning van Engeland ontvangen is. Alleen zouden de twee oudste Prinsen eene maand te Brussel gaan doorbrengen, alvorens ter expeditie van Constantine te vertrekken.

— Men weet, dat de soldaten van het 62ste reg. door den maarschalk Clausel beschuldigd zijn, een konvooi levensmiddelen bij Constantine te hebben geplunderd, en dat 29 officieren daartegen in onderscheidene dagbladen hebben geprotesteerd. Deze tegen de krijgstuclit gehandeld hebbende, zijn, bij een besluit des Konings van den 9 Maart, gestraft. De kolonel Levesque en de luit.-kolonel Secourgeon zijn buiten dienst gesteld, even als 9 officieren, die bij hun protest zijn blijven volharden, terwijl de twee oudste officieren van elken graad elk met 60 dagen gevangenis zullen gestraft worden.

— Te Parijs wordt van de griep niet meer gesproken; intusschen is dezelve in bijna alle steden van het zuiden zeer algemeen, doch ook daar niet kwaadaardig.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 8 Maart.

De Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft, in hare zitting van heden, van Zijne Exc. den minister van buitenlandsche zaken de staatkundige mededeelingen ontvangen, die aan de Tweede Kamer, in eene zitting met gesloten deuren, op laatsleden Vrijdag zijn gedaan.

— Bij wijziging van Zr. Ms. besluit van den 11 Junij 1833, no. 15, is bepaald, dat de premien bij het engageren van matrozen voor de 1ste klasse zullen zijn gesteld op f 12 voor ieder jaar, waarvoor zij zich zullen engageren, en dat deze engagementen zullen plaats hebben voor 5, 4, 3 of 2 jaren; dat onder dezelfde voorwaarden de premien voor de matrozen der 2de klasse zullen zijn gesteld op f 8 en voor die van de 3de klasse op f 4, mits zich niet minder engagerende dan voor 3 en 4 jaren; dat voor dek- en onderofficieren, niet tot het vaste korps behorende, geene hoogere premien zullen worden verleend, dan voor de matrozen der 1ste klasse is bepaald, en voorts, dat het aanbrenggeld voor die dek- en onderofficieren, mitsgaders voor de matrozen der 1ste klasse zal wezen f 3, en voor de matrozen der 2de en 3de klassen f 2 per kop, voor ieder jaar waarvoor zij zullen worden geëngageerd.

— Naar men verneemt, is door het domein eene vrij aanzienlijke som toegestaan tot verfraaijing van dat gedeelte van het 's Gravenhaagsche bosch, aan den kant van den Bezuidenhouten weg, bekend onder den naam van de Koekamp. Men is reeds bezig met de uitvoering van het plan.

— Bij Koninklijk besluit van den 28 Februarij j.l., is de heer Hermann Angelkar Willink erkend en toegelaten als consul van de vrije Hanzestad Bremen, te Amsterdam.

— Door Z. M. is tot rector magnificus der Utrechtsche hoogeschool voor het volgende akademiejaar benoemd: de hoogleeraar L. G. Visscher.

— Men verneemt, dat in het aanstaande voorjaar het kamp van Rijen weder zal worden betrokken.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Donderdag, den 9 Maart.

Opening te half elf. Voorlezing en goedkeuring der notulen. Z. Exc. de minister van financiën *ad interim* bevindt zich in de Vergadering.

De voorzitter geeft kennis, dat de heer *Collet d'Escury* hem berigt heeft, dat hij de zitting, wegens ongesteldheid, niet kan bijwonen.

De beraadslagingen worden geopend over de volgende drie ontwerpen van wet, als: 1) tot uitgifte van losrenten op een gedeelte der schuld, ten laste der overzeesche bezittingen; 2) tot voorziening in de rolle rentebetaling der nationale schuld over 1837, en 3) tot het toestaan van buitengewone uitgaven voor 1837.

De heer *van Rappard* is het eerst aan het woord. Hij betreurt, dat vooralsnog het tijdstip verwijderd is, om eene verdere uitgifte van 4 pCts. ad 93 pCts. te doen plaats hebben. Thans blijft er niets over, dan of de 4 pCts. met groot verlies te blijven uitgeven, of eene nieuwe leening à 5 pCt. te creëren. Niets is, volgens den spreker, dus beter, dan het onderhavige ontwerp goed te keuren, ofschoon hij hem tegen den inhoud nog zeer vele bedenkingen gerezen zijn, welke, wat hem betreft, hem zullen beletten, zijne goedkeuring er aan te verleen. Die bedenkingen betreffen voornamelijk het gebrek aan duidelijkheid, welke elken financiën maatregel moet kenschetsen. Hij had gewenscht, dat, even als in 1836, de gelden voor de volle rentebetaling van de verdere financiële operatiën afgescheiden gebleven waren, zullende daardoor verwarringen, met betrekking tot de overzeesche bezittingen, voorgekomen worden. Den maatregel, om aan de houders der 4 pCts. het voorrecht te verleen hunne effecten tot 93 ten honderd in betaling te kunnen geven, kan de redenaar evenmin goedkeuren, vermits de schatkist daar te groote schade bij zal hebben. De spreker had het doelmatiger gevonden, om eenvoudig eene geldleening à 5 pCt. daar te stellen; dan zou het in 1836 opgerigte onveranderd gebleven zijn, en men zoude zich niet dan over gelukkige uitkomsten te verheugen hebben.

De heer *Ferrey-Méjan* begint met te zeggen, dat en de tijd waarin, en de grondwettige instellingen waaraan wij leven, de openlijke behandeling der hoogste belangen des Lands medebragt; dat er echter twee onderwerpen zijn, bij welke behandeling elk woord getoetst, elke uitdrukking moet gewogen worden, te weten de zaken van financiën, wanneer leeningen worden aangegaan, en de zaken van uitwendige staatkunde, bij hangende negotiatiën. Een enkel onvoorzigtig woord kan daar meer bederven, dan de schoonste redevoering immer kan herstellen. Hij keurt dan ook behoedzaamheid en waarheid in zijne beschouwingen pligt. Hij meent, dat de wet van April 1836 in geen gelukkig oogenblik was tot stand gekomen; althans van alle zijden hadden zich daartegen zwarigheden opgedaan, die wellicht niet zonder invloed op den maatregel waren gebleven. Hij merkt aan, dat altijd de schuld ten laste der overzeesche bezittingen was aangegaan zonder eenige erkenning of toestemming van de zijde der Kolonie zelve; dat er steeds zwarigheden bestaan tegen eene geguarandeerde leening; dat de ondervinding had geleerd, hoe weinig meestal dergelijke waarborg beteekende, en, bij voorbeeld, eene guarantie ten behoeve der Oostindische schuld in vroeger tijd weinig had gebaat; dat zekerheid op het papier luttel waard is, zolang geene dwangmiddelen tegen den nalatigen schuldenaar kunnen worden aangewend; dat inmiddels de wet van 1836 eene goede zijde had, die hij velen zeer veel gewogen heeft, namelijk, het met getiën overleg vastzetten van een gedeelte der inkomsten van onze Oostindische bezittingen, en het, zoo doende, aanvankelijk terug keeren tot het grondwettig beginsel, dat de volkplantingen het eigendom van den Staat zijn, en dus over hare baten ten behoeve van het Moederland, zonder toestemming der Staten-Generaal, niet mag worden beschikt. In den loop zijner rede zeide de spreker, dat de dagen voorbij waren, waarin de kapitalist met grethoud naar gelegenheid zocht om rente zijner kapitalen te verkrijgen, en waarin hij eene gevaarlijke plaatsing boven het geheel onbenut laten van zijne gelden verkoos. » Eenmaal, » merkt de spreker aan, » kon de verkoop van eenig staatspapier de wet stellen; thans doet het de kooper. » Hij noemde dit eene geld-aristocratie, die oppermagtig over aanneming of verwerping van financiële voordragten sprak. Men mogt daartegen redeneren, het was eene redenering in de lucht; de heurs is thans hetgene eenmaal geestelijkheid of adel waren geweest; de spreker beoordeelde niets, hij vermeldde slechts het feit. Hij noemde geene heurs van deze of gene stad, maar het geldwezen in het algemeen, waarbij Londen, Parijs en Weenen een wereldburgerschap daargestellen, hetwelk zich in rijzing of daling der effecten oplost. — Hij stemt tegen het eerste ontwerp; daarentegen wil hij de verantwoordelijkheid niet op zich nemen van het tweede en derde ontwerp af te stemmen, omdat de goede trouw der vaderlandsche regering ongeschonden moet blijven, en omdat hij gelooft, dat het beste middel, om den vrede te verkrijgen, daarin bestaat, dat men zich krachtig tot den oorlog voorbereide.

De heer *van Nagell* verklaart zich in den zelfden geest tegen het eerste ontwerp.

De heer *van Swinderen* spreekt voornamelijk over het tweede ontwerp. Hij heeft de vroegere wetten van gelijken aard telkens aangenomen, ofschoon geenszins overtuigd, dat op de getrouw geblevene provincien, volgens de beginselen van burgerlijk- en staatsregt, de stellige verplichting rust, om in de volle rentebetaling te voorzien. Slechts de wensch, om geene weduwen, weezen en liefdadige gestichten in verlegenheid te brengen; de telken jare opgewekte hoop, dat dit de laatste maal zoude zijn, dat van Nederland deze opoffering gevergd wordt; en de gemakkelijke wijze, waarop door voorschotten van het Amortisatie-Syndikaat in de renten van het zoogenaamde Belgische aandeel der schuld voorzien werd, hebben hem tot die toestemming in de voorstellen der Regering bewogen. Maar dit kan niet altijd blijven voortduren, en het Vaderland mag zich niet, uit edelmoedigheid jegens zijne schuldeischers, telkens in nieuwe schulden wikkelen. Het is wel waar, bij het voorgedragen ontwerp wordt de vereischte som voor de volle rentebetaling op de overzeesche bezittingen overgewezen, en de spreker erkent met dankbaarheid, dat die geopende bron eene weldaad der Voorzienigheid is, — maar volgens artikel 2 en 3 van het ontwerp zal deze som toch later met de renten moeten worden terug gegeven, en — de ondervinding van het gebeurde met het Amortisatie-Syndikaat ligt nog versch in het geheugen! Niettegenstaande dit alles, hield de spreker, ook wegens de toegevendheid der Regering omtrent de vermindering van het bedrag der uit te geven losrenten van 9 op 8½ miljoen, tot de aanneming van het tweede ontwerp over. — Ook zal hij zich, om verschillende redenen, nog dit jaar voor de wet omtrent de buitengewone oorlogskosten verklaren, ofschoon hij de Regering moet smeeken, om toch niets onbeproefd te laten tot het ten einde brengen van den zoo drukkenden staat van zaken, waarvoor zij in de liefde en erkentelijkheid van een gelukkig volk haar loon zoude vinden.

De heer *van Hemert* betoogt, dat hij zich ten aanzien van de kredieten, aangevraagd bij het derde ontwerp, ten behoeve van oorlog en marine, meende te moeten houden aan de openingen, door de Regering aan de Kamer gegeven, betrekkelijk de politieke omstandigheden des Rijks, en dat hij het alzoo raadzaam achtte, om de toekomst af te wachten en inmiddels op onze hoede te zijn. — Hij zal voor dit ontwerp stemmen, indien hij verneemt, dat met het toestaan van hetzelfde in de behoeften van dit loopende jaar zal worden voorzien. Omtrent het eerste ontwerp zou hij zijne stem voorbehouden en het tweede goedkeuren.

De heer *van Dam van Isselt* zegt, dat de toestand eens volksvertegenwoordigers, die het wel meent met Koning en Vaderland, steeds moeilijker wordt. Hij zal de eerste wet aannemen en tegen de tweede stemmen, zonder daaromtrent in nadere ontwikkeling te treden. Maar hij voelt zich gedrongen, om aan het smartelijk gevoel, dat het derde ontwerp in hem heeft opgewekt, lucht te geven, en zal, tegen zijne gewoonte, zijne bedenkingen niet voor de vuist voordragen, opdat hem niet in de hitte der improvisatie uitdrukkingen mogten ontsnappen, waarover hij later leed zoude gevoelen. De spreker doorloopt nu het gebeurde in ons Vaderland sedert den afval van België, en komt daarbij tot de slotsom, dat de vruchten van alle gebragte offers niets anders zijn, dan verwarring in de financiën, en een toestand, waarvan het einde niet te voorzien is. Hij eerbiedigt het christelijk gevoel dergenen, die al hunne hoop op de Voorzienigheid en op eene onzekere toekomst vestigen; ook hij gelooft aan een Vaderlijk Albestuur, maar dat geloof kan hem niet bewegen, om zijn oog te sluiten voor de gevaren, die ons bedreigen. De mededeelingen, die in de zittingen der Kamer met gesloten deuren zijn gedaan, hebben hem dat enthousiasmus niet ingeboezemd, waarvan andere leden blijken hebben gegeven. Zijnes inziens, behoorde men de lessen der geschiedenis niet uit het oog te verliezen, en de krachten van Nederland te besparen voor tijden van gevaar, voor tijden, zoo als het Vaderland ze heeft beleefd, waarin vreemde heerschzucht ons aanrandde. — De spreker neemt voorts uit de tegenwoordige wet aanleiding, om op te merken, hoe gevaarlijk het is, den grondwettigen weg te verlaten. De sommen, die men thans bij eene afzonderlijke wet vraagt, zijn in 1835 en 1836 uitgegeven zonder eenige medewerking der Staten-Generaal, en in zekeren zin kan het dus onverschillig worden geacht, of de wet voor 1837 al dan niet wordt aangenomen. Hij zal tegen de wet stemmen, omdat hij niet mede verantwoordelijk wil zijn voor de rampen, die het Vaderland bedreigen.

De heer *Op den Hooff* zal voor de eerste wet stemmen, omdat zij is van eenen tijdelijken aard, en slechts werkt over een betrekkelijk klein gedeelte der som, die hij de wet van den 24 April is beschikbaar gesteld. Hij is geen

bewonderaar van die wet van 1836, welker goede zijde hoofdzakelijk daarin bestond, dat eene regelmatige bijdrage uit de overzeesche bezittingen werd vastgesteld. Hij is het intusschen niet eens met de meening van eenen vorigen spreker, die de 4 pCts. aandelen onaangeroerd had willen laten, en van meening is, dat de houders daarvan te zeer worden bevoordeeld, daar toch de inwisseling tegen 93 pCt. gepaard gaat met de verplichting, om aandelen in de losrenten te nemen, en dit voordeel van belang schijnt, nu men er van spreekt, dat de 5 pCts. losrenten ter Beurze niet veel bijval zullen vinden. Ook aan het tweede ontwerp zal hij zijne stem geven; maar daarentegen heeft hij tegen de derde wet gewichtige bedenkingen. Hij kan niet zien, dat eene opoffering van 21 miljoen thans voor den staat van oorlog noodig is, daar noch bij België het voornemen kan worden voorondersteld, om Nederland aan te vallen, noch onze Regering eenen inval in België kan willen. Dat laatste land bezit tegenwoordig voordeelen, die het door eenen oorlog niet zou kunnen verkrijgen; het bezit een gedeelte der vruchtbare provincie Limburg, vrije vaart op de Schelde en op onze rivieren, en draagt geenerlei aandelen in de schulden. Onze Regering heeft zich bij het traktaat van den 21 Mei 1833 verbonden, om de vijandelijkheden niet te hervaten, en zou de wapenen niet kunnen opnemen zonder zich in vijandschap tegen de hooge Mogendheden te stellen. En onder zulke omstandigheden put ons Vaderland zich uit, zonder zich de door eene bijzondere gunst der Voorzienigheid geopende, nieuwe bron van inkomsten wezenlijk ten nutte te maken!

De heer *Frets* verdedigt al de drie voordragten, spreekt ten voordeele der volharding, en betoogt, wat wij door de vaste houding gewonnen hebben; dat, terwijl overal onrust en verwarring heerschen, wij eene gewenschte kalmte blijven genieten.

De heer *Rengers* bestrijdt de buitengewone kredieten in den geest van den heer *Op den Hooff*, en zegt, dat, daar er geen dadelijk oorlogsgevaar bestaat, men ook zulke buitengewone aanvragen voor oorlog niet noodig heeft.

De heer *de Bordes* is tegen het eerste ontwerp, en had, even als een vorig lid, eene geldleening à 5 pCt. verlangd. Ook had hij eene bepaling verlangd van tijd en plaats, wanneer de rentebetaling zal plaats hebben.

De heer *Komme* heeft zich tegen de drie ontwerpen verklaard. Hij merkte aan, dat, ten gevolge der volle rentebetaling, de staatsschuld nu reeds met omstreeks 64 miljoen was vermeerderd. De gevraagde buitengewone en zeer hooge oorlogskosten achtte hij onnoodig.

De heer *Vijfhuis* spreekt in den zelfden geest, en verklaart, dat, bij de verandering der omstandigheden sedert de laatste jaren, zoo hooge sommen voor oorlog niet benodigd zijn.

De heer *Backer* ziet mede geene redenen in, waarom hij den tegenwoordigen staatkundigen toestand onze strijdkrachten zoo zeer op te voeren. Zulks kan niet strekken, dan om de krachten der natie uit te putten.

De heer *Beelaerts* verdedigt de verschillende voordragten; in de eerste kan hij geene verwarring zien; de tweede houdt hij voor 's Lands krediet allernoodwendigst; de derde is mede noodzakelijk. De Belgische gezagvoerders hebben 43 miljoen franken voor den staat van oorlog gevraagd; de centrale sectie der zoogenaamde Vertegenwoordigers van dat land heeft uitdrukkelijk verklaard, dat die sommen ook dienen moesten, om des noods Holland op zijn eigen grondgebied te bedwingen; en in zulke omstandigheden, terwijl nog daarenboven de rust van Frankrijk, en daarmee die van geheel Europa, van het welgeluik schot eens sluipmoordenaars afhangt, zou Nederland zijne eerbiedwekkende houding vaarwel zeggen! De spreker mag niet daartoe medewerken, en meent, dat eerst dan de dichterlijke schildering, die een tegenover hem zittend redeenaar uit Gelderland van den treurigen toestand des Vaderlands heeft afgeschetst, prozaïsche waarheid zou kunnen worden.

De heer *Kniphorst* verlangt eenige inlichtingen omtrent de voorgedragene wetten, en zal zich zijne stem voorbehouden.

De heer *Luyben* meent, dat de aanvraag, in de twee eerste ontwerpen vervat, wel degelijk ten laste der ingezetenen des Rijks strekken, daar die sommen hadden kunnen dienen tot vermindering der lasten of der schuld. Hij zou dan omtrent het eerste ontwerp nadere inlichtingen afwachten van den minister. Hij verklaarde zich echter stellig tegen het tweede, om dezelfde redenen als die, welke door den heer *van Swinderen* waren aangevoerd; hij oordeelt de gelden voor oorlog, bij het derde ontwerp, te hoog; waarom hij dan ook tegen hetzelfde zal stemmen. Ten slotte dringt de spreker op eene eindschikking aan, alsmede op het ontwerpen van een gedeelte van het leger en der vestingen in Noord-Brabant.

De heer *Repelaar* verklaart zich mede tegen de voordragt; waarop de zitting te 4 uren wordt opgeheven, ten einde dezelve des avonds te 7 uren te vervolgen.

Avondzitting van Donderdag, den 9 Maart.

In deze zitting is nog het woord gevoerd door de heeren *Corver Hooft*, van *Alphen*, *Donker Curtius*, van *Asch van Wijck*, van *Reenen* en de *Jonge*.

Vervolgens heeft de minister van Staat, *ad interim* belast met het bestuur der financiën, de drie voorgedragene wetten verdedigd, en de gedurende de beraadslaging geopperde bedenkingen beantwoord.

Nadat de heeren *van Dam van Isselt* en *Beelaerts van Blokland* nog kortelijk het woord hebben gevoerd, is men overgegaan tot de stemming.

Het eerste ontwerp, nopens de losrenten, wordt aangenomen met 37 tegen 14 stemmen; het tweede, wegens de volle rentebetaling, aangenomen met 41 tegen 10 stemmen, en het derde, betrekkelijk de oorlogs-kredieten, aangenomen met 31 tegen 20 stemmen.

Tegen het eerste ontwerp hebben gestemd de heeren *Schimmelpenninck*, *Luyben*, van *Asch van Wijck*, van *Nagell*, *Tromp*, *Romme*, *Kniphorst*, de *Jonge*, van *Rappard*, *Ferrey-Méjan*, de *Bordes*, *Warin*, van *Alphen* en *Lemker*.

Tegen het tweede ontwerp hebben gestemd de heeren *Luyben*, van *Asch van Wijck*, *Tromp*, *Romme*, *Kniphorst*, *Cats*, *Ingenhouz*, van *Dam van Isselt*, van *Meeuwen* en van *Sijzama*.

Tegen het derde, de heeren *Backer*, *Schimmelpenninck*, *Luyben*, *Vijfhuis*, *Rengers*, van *Nagell*, *Op den Hooff*, *Romme*, *Kniphorst*, de *Jonge*, *Sandberg*, *Star Busman*, *Cats*, *Binkes*, *Corver Hooft*, *Warin*, *Gockinga*, van *Dam van Isselt*, van *Sijzama* en *Luzac*.

Daarna is de Vergadering gescheiden tot den 18 April aanstaande. Van den 15den. Z. K. H. de Prins van Oranje is gisteren, van zijne reize naar Tilburg, in deze residentie terug gekeerd.

Gisteren is de Eerste Kamer der Staten-Generaal vergaderd geweest, en heeft dezelve de ontwerpen van financiële wetten ontvangen, die eergisteren avond bij de Tweede Kamer zijn aangenomen. Heden heeft dezelve de drie ontwerpen, na eene vrij langdurige beraadslaging, aangenomen.

ROTTERDAM den 10 Maart.

Het officieel dagblad van Stockholm behelst een opmerkelijk artikel, wegens de eischen, in het laatst adres der Noorweegsche Storting, ten opzichte der wederkerige betrekkingen tusschen Noorwegen en Zweden, gedaan. Er blijkt onder anderen uit, dat de kleunen der vlag, over welke men zich thans als niet onderscheidend nationaal beklagt, door vroegere Storthings-Vergaderingen zelve verlangd zijn, en dat alles, wat thans de Vertegenwoordigers ten aanzien der diplomatische gelegenheden verlangen, reeds werkelijk bestaat. Aan het slot wordt betoogd, dat Noorwegen nooit meer onafhankelijkheid genoten heeft, dan het bij de Unie van den 4 November 1814 heeft verworven, en te kennen gegeven, dat, wanneer men gelijke regten verlangt, de bijdragen voor het gemeenschappelijk welzijn der beide Landen ook in gelijke evenredigheid behooren gedragen te worden.

UTRECHT den 12 Maart.

De maan-eclips, welke den 30 April zal plaats hebben, zal met eene bijzondere omstandigheid vergezeld gaan. De eclips zal des avonds te half zes beginnen. Daar de aarde zich tusschen de zon en de maan moet bevinden, om eene eclips te maken, moest de zon onder den horizon of gezigtelinder onzichtbaar zijn; doch door de breking der stralen, zal men het zeldzame verschijnsel zien, dat de zon boven den westerlijken horizon zal blijven, terwijl de maan-eclips aan den westerlijken horizon zal waargenomen worden. Een dergelijk luchtverschijnsel heeft in 1750 ook plaats gehad.

GRONINGEN den 13 Maart.

Door Z. M. den Koning is, bij Hoogstezels besluit van den 31 Januarij j.l., no. 98, magtiging verleend tot het vestigen te *Onderdendam* van een Genootschap ter bevordering der Nijverheid.

Mengelwerk.

KORT OVERZICHT OVER DE GESCHIEDENIS VAN DE NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ TER BEVORDERING VAN NIJVERHEID; vooral in zoner dezelve betrekking heeft tot de Provincie en Stad Groningen.

Deze Maatschappij is in het jaar 1777 opgericht, ten gevolge van eene Prijsvraag, welke eenige jaren vroeger was uitgeschreven door de Hollandsche Maatschappij der Wetenschappen te Haarlem, over het toenmalig verval, inzonderheid van den Nederlandschen Koophandel en de middelen van herstel.

In eene der antwoorden, hetwelk op deze vraag inkwam en bekroond werd, had de Schrijver van hetzelfde, de Heer Mr. HENDRIK HERMAN VAN DEN HEUVEL, onder anderen voorgesteld, om eene Maatschappij op te rigten tot aanmoediging van de onderscheidene takken van Nijverheid, Koophandel, Landbouw, Fabrieken, Trafijken, Zeevaart, Visscherijen, Kunsten, enz., en de Nederlandsche Maatschappij vereeuwigde op den 25 Mei 1777 haren vijfentwintigsten verjaardag door de oprigting van eenen des genoemden *Oeconomischen tak*, van welke ieder Nederlander uitgenoodigd werd lid te worden, welke, onder betaling eerst van twee dukaten, naderhand van eenen dukaat in het jaar, tot zulk een algemeen nuttig oogmerk wilde medewerken.

Dit was van dat gevolg, dat deze Oeconomische tak spoedig in 55 onderscheidene steden en plaatsen van het Vaderland Departementen had, welke te zamen omtrent 3000 leden telden, en dus dezer Maatschappij een jaarlijksch inkomen bezorgden van meer dan 30,000 guldens.

Een vierde gedeelte van al de contributiën en donatiën werd van het begin af jaarlijks opgelegd tot een vast fonds; en het is ten gevolge van dezen wijzen maatregel, dat deze Maatschappij thans gedurende haar 60jarig bestaan een zeer aanzienlijk fonds heeft bijeen verzameld, waardoor dezelve in staat is niet alleen jaarlijks eene aanmerkelijke som te besteden tot prijzen en belooningen ter verbetering en uitbreiding van den Landbouw, ten nutte van Koophandel en van de Nederl. Koloniën, ter instandhouding van oude en ter oprigting van nieuwe Fabrieken, ter volmaking van Schei- en Werktuigkunde, ter ondersteuning van Zeevaart en Visscherijen, maar dat zij ook nog een gedeelte van de jaarlijksche contributiën en andere inkomsten kan overlaten aan hare Departementen tot het stichten van plaatselijk nut.

Ook heeft Z. M. de Koning haar in het jaar 1828, bij gelegenheid van haar 50jarig bestaan, een jaarlijksch subsidie van f 3000 uit 's Lands kas verzekerd. Toen deze Oeconomische tak als een loot van de Haarlemsche Maatschappij van Wetenschappen bijna 20 jaren bestaan had, en nu gerekend werd genoegzaam wortelen te hebben geschoten, om op zich zelve te bestaan, scheidde zij zich in het jaar 1796 geheel van die Maatschappij af, hield hare eigene geldmiddelen en haar eigen bestuur, en nam den naam aan eerst van *Nederlandsche Huishoudelijke Maatschappij* en nu in het vorig jaar dien van *Maatschappij ter bevordering der Nijverheid*.

Niet altijd heeft deze Maatschappij echter zoo vele Departementen en zoo vele leden behouden, als zij reeds in het eerste jaar na hare oprigting had. Neen, zoo eenige nuttige inrigting, dan heeft zij den ongunstigen invloed van de tijden, die wij beleefd hebben, en de nadeelige werking der partijschappen, die ons Vaderland in den tijd van haar bestaan verdeelden, op eenige zeer treurige wijze ondervonden; en toen deze Maatschappij in het jaar 1803 haar 25jarig bestaan vierde, had zij slechts 13 Departementen meer, die echter in 1828, toen zij haar 50jarig bestaan vierde, weder tot 20 Departementen waren aangegroeid; tellende toen te zamen 500 leden.

Groot, zeer groot is het nut, dat door deze Maatschappij gesticht is, vooral gedurende de eerste 25 jaren van haar bestaan.

In den Landbouw heeft zij verscheidene premiiën uitgedeeld voor nieuwuitgevondene of verbeterde werktuigen, voor het beplanten van schrale duinen en onvruchtbare heidegronden; en zij heeft denzelven verrijkt met vele nieuwe produkten, of door de aanwijzing van het nut, dat men van inlandsche in het wild groeiende gewassen maken kon. Zij heeft middelen opgegeven tot uitroeiing van onkruiden en van ongedierte; geneesmiddelen tegen verscheidene ziekten van het vee bekend gemaakt; de verlijping en verbetering der inlandsche wol, van het vlas en de hennep bevorderd, en de beste behandeling van de beijen nagespoord.

Ten opzichte van het Fabriekwezen beschouwde zij met regt de spinnerijen als den grondslag van alle stof-fabrieken, en was dus van den beginne af bedacht, om dezelve onder het opkomend geslacht aan te moedigen en uit te breiden. Zij beloofde daartoe schoolmeesters en meesteressen, die dagelijks aan een zeker getal kinderen in 't spinnen onderwijs gaven. Zij deed daarenboven jaarlijks door hare Departementen onder kinderen, die op eenen bepaalden dag in 'topenbaar hunne bekwaamheid in 't spinnen wilden aan den dag leggen, een aantal premiiën uitdeelen aan hen, die den hesten draad gesponnen hadden.

Zij wenschte ook vooral ten platten lande werkzaamheid, en de daaruit voortvloeiende zegeningen overal verspreid te zien, vooral in den tijd, dat de Landbouw weinig bezigheid geeft; en moedigde dus aldaar de vlasspinnerij aan, door premiiën toe te zeggen aan huisgezinnen, die in den winter, wanneer er niet te werken viel, eene bepaalde hoeveelheid vlas spinnen.

Eene tweede voorname bedoeling der Maatschappij betrekkelijk het Fabriekwezen was de bevordering van het debiet van Inlandsche stoffen. Zij deed dit in 't algemeen door aan winkeliers, die zich wilden verbinden, om alleen Inlandsche goederen te verkoopen, premiiën uit te loven, die aan de waarde der winkels geëvenredigd waren.

Eene derde voorname bedoeling der Maatschappij betrekkelijk het Fabriekwezen was, om door toezegging van premiiën de herstelling van vorige en de oprigting van nieuwe fabrieken aan te moedigen.

Zoo verspreidde dan de Maatschappij haren weldadigen invloed door alle oorden des Vaderlands, en bekroonde de nijverheid van elk, die zijne zulks verdienende voortbrengselen aan haar ten toon stelde. Dan, hare oprigting werkte nog meer uit: hierdoor toch werd de lust en vaderlandsliefde van velen onzer landgenooten opgewekt, en zij vereenigden zich tot verschillende corporatiën, of sommigen deden zelfs alleen eene poging om te beproeven, of zij hunnen werkellozen medeburgers werk, en daardoor aan derzelver verarmde huisgezinnen onderstand konden verschaffen. Immers hierdoor ontstonden de spinscholen of spinnerijen te Delft, Utrecht, 's Hage, Maassluis, Arnhem, Hoorn en Winkel. In die van Delft was in den tijd van ruim 5 jaren de som van f 12,000 verdiend geworden; terwijl de Diaconiespinnerij in 's Hage dagelijks 300 personen, waaronder een groot getal kinderen, bezig hield met spinnen van vlas tot hemden en velerlei andere nuttige gebruiken; zoodat sedert drie en een half jaar meer dan 600 webben linnen (elke web van 60 ellen) gefabriceerd, en omtrent f 10,000 aan spinloon onder behoeftigen was uitgedeeld.

Dan, het was de Maatschappij niet genoeg slechts deze twee groote bronnen van huishoudelijke welvaart te bevorderen; maar hare zorg strekte zich onbepaald uit tot alle middelen van bestaan. Zij wilde het eene niet bevorderen ten koste van het andere; zij wilde tusschen het Fabriekwezen en den Koophandel geene botsing te weeg brengen, maar die hand aan hand gepaard doen gaan, door elk dier bronnen van bestaan te begunstigen door onderdrijvingen, die naar den bijzonderen aard van ieder volkomen gewijzigd waren.

Zij vroeg dan hier het allereerst: welke de beste middelen, waren om den Nederlander tot de Zeevaart aan te moedigen; en zij vond haar verlangen voldaan door de Heeren ERMERINS, Secretaris te Veere, en VAN DER PALM, te DelftsHAVEN. Vervolgens begon zij reeds van den jare 1781 af eene som van f 4000 (die in 1790 op f 2000 bepaald werd) jaarlijks af te zonderen ter aanmoediging van de Zeevaart. Deze bepaalde somme gelds was geschikt, om daarvoor elk jaar, eerst 100 en naderhand 50 jongelingen, die behoeftig waren en lust tot de Zeevaart toonden te hebben, daartoe uit te rusten, en wel bepaaldelijk ten dienste van den Koophandel en de Visscherijen. Elk behoeftig jongeling dus, uit welk oord des Vaderlands hij ook zijn mogt, mits hij den ouderdom van meer dan 10 en minder dan 16 jaren bereikt had, kon op zulk eene premie, die f 40 groot was, aanspraak maken; waarvan hem de som van f 28, of liever de waarde van dezelve in kleederen en andere behoeften, tot zijne dadelijke nitrusting gegeven werd; terwijl van het overige zijne behoeftige ouders f 6 ontvingen, en de overige f 6 aan denzelfden jongeling tot eene premie geschoonken werden, nadat hij van eene reis van niet minder dan 6 maanden was terug gekomen — op welke wijze gedurende het bestaan der Maatschappij vele jongelingen, wier behoeftige staat hen anders aan den wal zoude hebben gehouden, en wellicht tot den bedelzak hebben doen vervallen, of ten minste tot last der armenkassen doen strekken, tot nuttige zeelieden voor het Vaderland zijn gevormd.

Waarlijk, wanneer wij dat alles in aanmerking nemen (en wij hebben uit de Gedenkschriften dezer Maatschappij hier en daar slechts iets opgezameld van het groote nut, dat zij gesticht heeft,) dan mogt onze welsprekende FERTIG (in zijne Redevoering bij het 25jarig bestaan van het Departement Groningen der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, bl. 17, enz.) van deze Maatschappij van Nijverheid wel zeggen: »Haar werkkring is in ons Vaderland en voor onze Nationale behoeften de nuttigste werkkring, die er ooit gedacht kon worden. Welk eene edele poging, om de bron nog open te houden, waaruit onze welvaart moest vloeijen; om de waggelende pilaren nog te stijven, waarop onze Nationale grootheid moest steunen, en nog de laatste hand te bieden ter herstelling der zinkende krachten van ons dierbaar Vaderland!»

(In een volgend Nummer dezer Courant zullen wij een kort berigt geven aangaande het Departement Groningen der *Maatschappij van Nijverheid*, en van hetgene deze Maatschappij en dat Departement in onze Stad en Provincie nuttigs verrigt heeft.)

AANKOMST EN VERTREK VAN SCHEPEN.

Binnengekomen te Amsterdam, den 9 Maart: H. G. Botje, Sra, van Hull. — Te Texel, den 9 Maart: R. S. Pinksterboer, de goede Hoop, van Londen. — Te Grave-send, den 4 Maart: J. G. Boon, Jacoba Hazewinkel, van Amsterdam. — Te Grimsby, den 3 Maart: K. H. Plukker, Martha Alida, van Amsterdam. — Te Bremerhaven, den 2 Maart: A. H. Visker, op Hoop van Fortuin, van Wismar. — Te Bordeaux (op de rivier), den 2 Maart: R. J. Dood, de Vr. Christina, van Nantes, - den 6den, kapitein. Montendam, Katharina Josephina, van Rotterdam, - kapitein. Klein, Vriendschap, van Amsterdam. — Te Newcastle, den 27 Febr.: H. A. Schuring, Catharina Elsina, van Leih. — Te Helvoet, den 10 Maart: M. Parrel, Vr. Neeltje, en E. Berghuis, Zorg en Vijt, beide van Liverpool. — Te Batavia, den 13 November: kapitein. Blom, Helena, van Amsterdam. — Te Straat Sunda, den 18 November: kapitein. de Jong, Anna en Louisa, en den 22sten, kapitein. Zijlstra, Abel Tasman, beide van Amsterdam naar Batavia. — Bij Plymouth, den 7 Maart: kapitein. Bok, Engelina, van Liverpool naar Rotterdam, - kapitein. Meijer, Maria, van Bordeaux naar Amsterdam.

Zeilklaar te Liverpool, den 4 Maart: W. J. Wilkens, Petrus Ludovicus, naar Rotterdam.

Vertrokken van Royan, den 26 Febr.: F. J. Brouwer, Dorothea Maria, naar Rotterdam. — Van Liverpool, den 7 Maart: kapitein. Wilkens, Petrus Ludovicus, en kapitein. Schuur, Agatha (in lading), beide naar Rotterdam. — Van Brielle, den 11 Maart: H. A. Jongebloed, Unthernemung, naar Abroath. — Van Cuxhaven, den 1 Maart: J. J. van Driesten, de Zeemeeuw, naar Douglas. — Uit het Vlie, den 8 Maart: K. J. Klasen, de Vriendschap, naar Oudsoen, B. H. Plukker, de jonge Hendrik, en R. A. Oortjes, Cornelia, beide naar Noorwegen, - H. W. Stuit, Geerdina, naar Hamburg, - G. H. Smit, Jan Frederik, op avontuur.

De in Engeland te huis behorende brik the Faire, kapitein. M. Kay, van de Oostkust van China naar Canton, is, volgens brief van Canton van den 11 Oct., na op een klein eiland aan de Chinesche kust, onder het geschut eener batterij, gestrand te zijn, dadelijk door genoemde batterij beschoten geworden, hetwelk de brik aanvankelijk beantwoordde, doch, deze spoedig zwaar beschadigd en de kapitein gesneuveld zijnde, was dezelve genoodzaakt zich aan de Chinezen over te geven.

Kapitein D. Meijer, van St. Thomas te Altona gearriveerd, rapporteert, den 28 Febr., twaalf mijlen bewesten Texel, te hebben zien zinken de Hollandsche kot de Zeeuw, gevoerd geweest door kapitein. L. S. Witkop, van Sunderland naar Middelburg, welker equipage dezelve reeds den 24 dito verlaten had en den 1 Maart in het Nieuwediep aangekomen was.

Het schip Alida Giesen, kapitein. J. J. Zelling, van Londen naar Amsterdam of Rotterdam, is den 4den, en het schip Damsel, kapitein. T. Ward, van Rotterdam naar Newcastle, den 5 Maart te Harwich binnengelopen.

Door Fransche visschers zijn gevischt en te Dieppe en te Tréport aangebragt 155 fusten wijn en brandewijn, gemerkt CP & F, DA, SL, BC, Duboisjeune & Dupuy, OF, CB, Gourdeau no. 144, S, Armagnac, I en DG door elkander.

Het schip Gertruida Hendrika, kapitein. E. R. Zoutman, was den 6 Maart te Londen bezigt met eene lading voor Amsterdam in te nemen.

* * GENOOTSCHAP ter Bevordering der Natuurkundige Wetenschappen, op MORGEN, WOENSDAG, den 15 Maart 1837. Sprekers: de Heer W. GLEUNS en Prof. J. W. ERMERINS of Prof. H. C. VAN HALL.

GEWONE VERGADERING van de LEDEN der AKADEMIE MINERVA, op Dingsdag, den 21 Maart 1837, des avonds te 6 uren, in het Lokaal in de Pelsterstraat. — Raadpleging over — en besluit op de voorgestelde HERZIE-NING en VERBETERING der GEHEELE WET.

Mr. A. MODDERMAN,
Secretaris.

GRONINGER SCHOUWBURG.

Op WOENSDAG, den 15 Maart 1837, zullen de ondergeteekenden eene tweede briljante gevarieerde VOORSTELLING geven, bestaande in PHYSISCHE en MECHANISCHE PROEVEN, TOURS D'ADRESSE en FANTASMAGORIE of GEESTENVERSCHEIJNING, alles nooit alhier vertoond. Zij achten het overbodig, iets ter hunner aanprijzing hier bij te voegen, maar houden zich overtuigd, dat hunne reeds gegevene Representatie den algemeenen bijval heeft verworven.

Aanvang te 7 uren.

Entrée-Biljetten zijn te bekomen en Plaatsen te bespreken bij den Bureauist P. DE KONING.

A. OPRÉ,
Mechanicus.

D. L. BAMBERG,

Mechanicus aan het Hof van Z. M. den Koning der Nederlanden.

GEBOORTE-, HUWELIJKS- EN STERFBERIGTEN.

* * Mijne geliefde Echtgenoot J. M. LOHMAN beviel heden gelukkig van eene welgeschapene DOCHTER.

DRAGTEN

F. S. REIDING.

den 5 Maart 1837.

Eenige kennisgeving.

* * GRONINGEN den 9 Maart 1837. Heden verlost van eenen welgeschapenen ZOON A. KLEIN, geliefde Echtgenoot van

H. ERANENBURG,
Koopman in de Steentilstraat.

* * Heden beviel van eenen ZOON WILLEMINA MENNES, Echtgenoot van J. E. HEERES.

GRONINGEN

den 9 Maart 1837.

* * Heden morgen is mijne beminde Echtgenoot A. KIMM bevallen van eenen ZOON.

GRONINGEN

den 11 Maart 1837.

* * Mijne Echtgenoot ANNEGJE BRONSEMA beviel heden morgen te 10 uren voorspoedig van eene DOCHTER.

GRONINGEN

den 11 Maart 1837.

* * Mijne geliefde Echtgenoot J. M. RUDING beviel heden gelukkig van eenen ZOON.

GRONINGEN

den 13 Maart 1837.

* * GRONINGEN den 13 Maart 1837. Heden beviel van eenen ZOON A. J. BRUGSMA, geliefde Echtgenoot van

J. VAN ULPHEN TONKENS.

* * Heden nacht, groot 1 uur, overleed, tot mijne bittere droefheid, in den ouderdom van ruim 54 jaren, onze hartelijk geliefde Moeder, Vrouwe PETRO-NELLA SARA GEERTRUIDA FORSTEN, geboren DE DREWS.

GRONINGEN den 6 Maart 1837.

M. C. FORSTEN.

Mede namens mijnen Broeder.

Eenige kennisgeving.

* * Heden overleed, in den ouderdom van bijna zevenenzeventig jaren, mijn waarde Man A. L. KEUN. Hoe diep deze slag voor mij en mijne Dochter is, zal een ieder, die mijne betrekking kent, wel beseffen.

GRONINGEN

den 10 Maart 1837.

Deze dient tot algemeene kennisgeving.

* * Heden overleed aan eene borstziekte, na eene echtvereeniging van 17 jaren, mijn dierbare Man M. UBBENS, in leven Houtkooper, in den ouderdom van bijna 44 jaren, mij nalatende vier Kinderen.

Geve van dit voor mij zoo treurig sterfgeval berigt aan Vrienden en Bekenden.

ZUIDBROEK den 10 Maart 1837.

MEIKE MULDER,

Wedw. M. UBBENS.

P.S. De AFFAIRE wordt door de Weduwe gecontinueerd
Eenige kennisgeving.

* * Bij R. J. SCHIERBEEK, JUNIOR, aan de Breede Markt, is thans te bekomen het VERVOLG op den CATALOGUS zijner LEESBIBLIOTHEEK van HOLLANDSCHE BOEKEN, à 10 Centen; benevens het 2de VERVOLG op den CATALOGUS van FRANSCH, HOOGDUITSCH en ENGELSCH BOEKEN, à 10 Centen.

NEDERLANDSCHE HANDELSMAATSCHAPPIJ.

De DIRECTIE maakt bekend, dat door haar zal worden geveild,

Te Amsterdam, op DINGSDAG, den 4 April 1837,

onmiddellijk na den afloop der Indigo-Veiling:

2324 Matten KURKUMA, liggende aldaar.

Te Rotterdam, op VRIJDAG, den 7 April 1837,

mede onmiddellijk na den afloop der Indigo-Veiling:

304 Matten KURKUMA, liggende aldaar.

De Notitiën met de Veilconditiën zullen in tijds worden uitgegeven.

AMSTERDAM

den 9 Maart 1837.

VAN DER HOUVEN, President.

KOOIJ, Directeur fungerend Secretaris.

HORTSMA, in de Oude Boteringestraat. (Met autorisatie.)